ब्येष्ठा भाता पिता चैव यश्च विष्या प्रयच्छ्ति । त्रयस्ते पितरा ज्ञेया धर्म चेद्नुरुध्यते ॥ १८१ ॥

Der älteste Bruder, der leibliche Vater und derjenige, der uns eine Wissenschaft lehrt, sind alle drei als Väter anzusehen, wenn man auf das Gesetz Rücksicht nimmt.

किटिति प्रविश गेरुं मा बिक्सितष्ठ कात्ते ग्रहणसमयवैला वर्तते शीतर्श्मेः। ग्रिप सुविमलकात्तिं वीत्य नूनं स राक्जर्यसित तव मुखेन्डं पूर्णचन्द्रं विकाय ॥ ६६०॥

Tritt flugs in's Haus, bleibe nicht draussen stehen, o Geliebte, es ist jetzt gerade die Zeit, da der Mond gepackt wird. Pass' auf, wenn Rahu deinen Antlitzmond von reinem Glanze erblickt, verschlingt er ihn bestimmt und lässt den Vollmond laufen.

तं वीच्य वेपयुमती सरमाङ्गयष्टिर्निचीप एव पर्मुङ्गतमर्पयत्ती । मार्गाचलव्यतिकराकुलितेव सिन्धुः शैलाधिराजतनया न यया न तस्या ॥ ६६९ ॥

Als sie ihn erblickte, erzitterte sie, ihr schlanker Leib ward liebesfeucht, sie neigte den aufgehobenen Fuss zum Niedersetzen, vermochte aber weder weiter zu gehen noch stehen zu bleiben: es erging ihr wie der Tochter des Fürsten der Berge, der Gangâ, die beim Kampfe mit den Felsen, die ihr den Weg versperren, sich verwirrt.

तरस्यैः ख्यापिताञ्चेता विशत्ति गुणिनां गुणाः । उत्काचितानां पद्मानां गन्धा वापुभिराद्धतः ॥ १६५ ॥

Der Tugendhaften Tugenden dringen, von Unbetheiligten verkündet, zum Herzen: der aufgeblühten Wasserrosen Duft haben uns die Winde zugeführt.

तिंडन्मालालीलं प्रतिविरितिद्तान्धतममं भवे मीष्ट्यं किता शममुखमुपादेयमनघम् । इति व्यक्ताहारं चुरुलवचमः प्रून्यमनमो वयं वीतन्नीउाः शुक इव पठामः पर्ममी ॥ ६६३ ॥

«Die Freude an der Welt sollen wir aufgeben, da sie so unbeständig wie der Blitzstrahl ist und nach jedesmaligem Verschwinden dichte Finsterniss zurücklässt; dagegen sollen wir die Freude an der vollkommenen Gemüthsruhe geniessen, da sie nicht mit Sünde behaftet ist.» Solches mit vernehmbarer Stimme und mit schönen Worten, aber mit unbetheiligtem Herzen, nach Papageienart schamlos herzusprechen, ist Alles, was wir thun.

तत्र पुत्र न वस्तव्यं पत्र नास्ति चतुष्टयम् । ऋणप्रदाता वैत्यश्च श्रोत्रियः मुबला नदी ॥ १६४ ॥

989) R. Gorr. 4,17,30. Vgl. Galan. Varr.

990) টুর্নরিমন. 6. a. Es ist trotz aller Autoritäten ohne allen Zweifel সুনিয় কাটিনি zu lesen, da das Versmaass sechs Kürzen am Anfange verlangt.

991) Kâlidâsa, Çrñgârarasâshtaka 7 bei Habb. 511.

992) DRSHTÂNTAÇ. 62 bei HABB. 222.

993) Çîntiç. 1,21 bei Habb. 413. fg. c. जू-न्यसनसी H.

994) Макк. Р. 34, 112, в. 113, а. ад Ніт.